

[Hauch.]

jeg her har gjort, kan delvis ogsaa gælde det ærede 2den Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]). Det, Venstre har forlangt, er, at de to Brugsformer stilles lige, og den Dag man fra Flertallets Side i det høje Folketing vil gaa med hertil, er man i Stand til at faa Jordlovgivningen gennemført nogenlunde i den Skikkelse, som man har været nær ved at være enig om i Folketinget.

Jeg skal saa sige til den højtærede Landbrugsminister, at som hele denne Sag nu ligger, saadan som den ligger sagligt, saadan som den ligger politisk, saadan som den ligger under Hensyn til den Stilling, vi fra Venstres Side har taget dertil, kan den højtærede Landbrugsminister faa forlænget Loven, som han foreslog det i Folketinget, og den højtærede Landbrugsminister kan faa Penge til Køb af Jord, endogsaa betydeligt flere Penge, end Ministeren i dette Tilfælde stiller Forslag om, naar man vil stille de to Brugsformer lige i Henhold til det Underændringsforslag, som mine Meningsfæller har stillet i det høje Folketing. Det er det virkelige Forhold. Anderledes er det ikke, og jeg tror at turde sige, at anderledes bliver det ikke. Jeg bruger dette Udtryk under Hensyn til den Appel, som den højtærede Landbrugsminister sluttelig rettede til mig i Forbindelse med Spørgsmaalet, om der ikke kunde findes en anden Udvej.

Der er for nylig bevilget Penge til Køb af Boller, og det er min Opfattelse, at det Køb, som Staten dør foretog, var et forstandigt Køb, man købte billigt. Nu har jeg ganske vist erfaret, at man har solgt en stor Del deraf igen, og at man ikke udstykker saa grumme meget, men sælger en stor Del i Form af to Herregaarde. Det skal man ikke have Bebrejdelser for fra min Side, men jeg gør blot opmærksom paa, at man havde denne Jord i Statens Eje og kunde, om man havde ønsket det, have udstykket den stærkere, ja, endogsaa have udstykket den til Bunds.

Som Stillingen er baade i den ene og i den anden Henseende, finder jeg ikke nogen Anledning til at forlænge denne Forhandling. Naar vi her i det høje Landsting faar Løjlighed til at se den store Jordreform, om jeg

maa bruge det Udtryk, skal vi være villige til at tage en Forhandling op med den høje Regering eller en hvilken som helst anden Regering, der til den Tid maatte sidde, og jeg haaber, at vi ogsaa i Fremtiden skal kunne faa Løjlighed til at udstykke her i Landet efter de to Brugsformer, som har været Genstand for saa megen Forhandling og saa megen Diskussion i det sidste halve Aar.

Jensen (Aale): Maa jeg allerførst gøre en ganske kort Bemærkning til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti. Jeg forstaar slet ikke Partiets Stilling — jeg gaar ud fra, at Ordføreren taler paa Partiets Vegne —, saa meget mindre som Partiets Repræsentanter i det Udvalg, der behandlede Jordlovene af 4. Oktober 1919, gik langt videre, end det er foreslaaet her, idet man endogsaa gik saa vidt, at man foreslog, at Afgiften skulde staa i Forhold til Smør- og Flæskeprisen. Det kan det ærede 17de tingvalgte Medlem (Døcker), som sidder og hører paa Forhandlingerne, bevidne; det vil han naturligvis heller ikke gaa fra, tværtimod vil han antagelig tage det i Forsvar.

Maa jeg saa gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for Venstre. Han sagde, at Ordet „naturligvis“ havde han brugt i Henhold til den Vedtagelse, der var sket i Landstingets Finansudvalg, hvor man havde nægtet Ministeren Bemyndigelse til at bruge 4 Mill. Kr. til Indkøb af Jord i Sommer. Aah, ja, det kan jo i nogen Maade forklare Ordet, men man kan ikke altid gaa ud fra, at Tingets Medlemmer er af samme Anskuelse som et Udvalgs Medlemmer, det har man set adskillige Eksempler paa. Det er ikke ret mange Dage siden, vi saa et saadant Eksempel.

Men saa siger det ærede Medlem videre til mig, at jeg har sagt, at Bevillingen til Sønderjylland løser ikke Spørgsmaalet, og i sin Besvarelse heraf hævder det ærede Medlem, at denne Jord ikke alene skal være tilgængelig for den sønderjydske Befolkning, men for hele Landets Befolkning, og det er naturligvis rigtigt. Det ærede Medlem og hans Parti taler imidlertid altid imod Tvangsstyre og Tvangssituationer; men hvad det ærede Medlem tilsigter med den Udtalelse, han her fremkom med, er netop at sætte de jordsøgende